

BOOMI INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL (BIRJT)

An international open access, peer- reviewed, refereed journal

ஒப்பீட்டு நோக்கில் பட்டும் சிலம்பும்

முனைவர் ஆ. சந்திரன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத்துறை,

தூயநெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர்,

திருப்பத்தூர் மாவட்டம்.

Chandiranacn@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியத்திற்கும் அதனை அடுத்து உருவான இலக்கியங்களுக்கிடையிலான உறவு குறித்த சிந்தனைகள் பலரால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, இலங்கை சார்ந்த அறிஞர் சிவத்தம்பி அவர்கள் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரம் ஆகியவற்றிற்கு இடையிலான உறவு குறித்த சிந்தனையை முன் வைத்துள்ளார். அவரது கருத்தை வைத்து எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரத்தை வாசித்த பொழுது பத்துப்பாட்டிற்கும் சிலப்பதிகாரத்திற்கும் இடையிலான உறவு என்பது மிக நெருக்கமாக இருப்பதை பார்க்க முடிகிறது. அதாவது, எட்டுத்தொகை மற்றும் சிலப்பதிகாரத்துக்கு இடையிலான ஒரு பாலமாக பத்துப்பாட்டின் பாடல்கள் அமைந்திருப்பது அறிய முடிகிறது. பத்துப்பாட்டின் தொடர்ச்சி என்பது சிலப்பதிகாரத்தின் முதல் 15 காதைகள் வரை தொடர்ச்சியான ஒரு உறவை அல்லது வளர் நிலையை கொண்டிருப்பதாக ஆய்வில் தெரிய வருகிறது. அது குறித்த ஒரு பார்வையை இந்தக் கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

குறிச்சொல்

சங்க இலக்கியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரம், ஒப்பாய்வு, சிலப்பதிகாரம் பத்துப்பாட்டு உறவு முன்னுரை

சங்கப்பாடல்களில் ஒன்றான பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகைப் பாடல்களில் இருந்து வளர்ந்த பாடல்களாகும். இவ்வளர்ச்சி அளவில் மட்டுமல்லாது பொருளிலும் ஏற்பட்ட ஒன்றாகும். அதாவது, இப்பாடல்கள் சிலப்பதிகாரத்திற்கும் எட்டுத்தொகைப் பாடல்களுக்கும் இடைப்பட்ட வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளன என்று கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி முதலிய தற்கால அறிஞர்கள் சிலர் கூறியுள்ளனர். சிலப்பதிகாரம் தமிழில் தோன்றிய முதல் (தொடர்நிலைச் செய்யுள்) காப்பியம் என்ற பெருமைக்குரியது. இது முதல் காப்பியமாகத் திகழ்ந்தாலும் பிற்காலத்தில் தோன்றிய தண்டியலங்காரம் கூறும் 'பெருங்காப்பியம் பேசுங்காலை...' (தண்டி.9) என்ற காப்பிய இலக்கணங்களைப் பெற்ற ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. இந்த வளர்ச்சிக்குத் தனிப் பாடல்களில் நீண்ட வரிகளைக் கொண்டுள்ள பத்துப்பாட்டு ஒரு பாலமாக அமைந்துள்ளது. அது எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதை இவ்விரு நூல்களையும் சிறு சிறு கூறுகளாகப் பகுத்து அக்கூறுகளை ஒப்பிட்டுக் காண்பதன் மூலம் அறியலாம்.

இயற்கை வளம் வருணனை

சிலப்பதிகாரத்தின் முதல் காதை மங்கல வாழ்த்துப்படலாகும். இது, திங்கள், கதிரவன், மழை, பூம்புகார் ஆகியவற்றை வாழ்த்துவதாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. எட்டுத்தொகைப் பாடல்களில் (பதிற்றுப்பத்து பரிபாடல் நீங்கலாக) முருகன், சிவன், திருமால் ஆகியோரை வாழ்த்திப் பாடுவதாக அமைந்துள்ள கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்று இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்கள் நூல் தொகுத்தவரால் பின்னால் பாடப்பட்டவையாகும். ஆனால் சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ளதைப் போல் இயற்கையை வாழ்த்திப்பாடுவதற்கான தொடக்கம் எட்டுத்தொகையில் இல்லை. இத்தகைய ஒரு போக்கு பத்துப்பாட்டில் ஆரம்பித்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. அதாவது, பத்துப்பாட்டிலுள்ள பட்டினப்பாலை மற்றும் மதுரைக்காஞ்சியில் கூறப்பட்டுள்ள இயற்கை வருணனைகளின் வளர்ச்சியே 30 காதைகளைக் கொண்ட சிலப்பதிகாரத்தில் மங்கல வாழ்த்துப்பாடலாக வளர்ந்துள்ளது எனலாம்.

பத்துப்பாட்டிலுள்ள அனைத்துப் பாடல்களும் இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்முன் கொண்டு வந்து காட்டுகின்றன. இப்பாடல்களில் முல்லைப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை, பட்டினப்பாலை, மதுரைக்காஞ்சி, ஆகிய பாடல்களின் தொடக்கம் இயற்கை

வருணனைகளாக அமைந்துள்ளன. இவற்றில் முல்லைப்பாட்டும், நெடுநல்வாடையும் கார்கால மழையைப் பற்றியும், பட்டினப்பாலையும், மதுரைக்காஞ்சியும் முறையே காவிரி ஆறு மற்றும் இயற்கை சக்திகளான சூரிய சந்திரர்கள் மற்றும் மழை பற்றிய வருணனைகளையும் பாடலின் தொடக்கத்தில் கொண்டுள்ளன.

‘காரும் மாலையும் முல்லை’ (தொ.பொ.அகம்.952) என்று முல்லைத் திணைக்குரிய பெரும் பொழுதையும் சிறுபொழுதையும் பற்றிக் கூறுகிறது தொல்காப்பியம். காரும் மாலையும் முல்லைக் குரியனவாகக் கூறக் காரணம் ‘பிரிந்து மீளும் தலைவன் திறமெல்லாம் பிரிந்திருந்த கிழத்தி கூறுவது முல்லைப் பொருளாம். அம்முல்லைக்குரிய காலம் கார்காலம்’ என்று விளக்கமளித்துள்ளார் நச்சினார்க்கினியர். இத்தகைய கார்காலத்தில் பெய்த பெரும் மழையைப் பற்றி முல்லைப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை ஆகிய இருப்பாடல்களின் தொடக்கத்திலும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன.

‘அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தை வளைத்து சக்கர வடிவமும் வலம்புரி சங்கின் வடிவமும் ஆகிய குறிகளைக் கொண்ட கைகளையுடையவனும் திருமகளைத் தன் வலப்பக்க மார்பில் தங்கச் செய்தவனும் மாவலி வார்த்த நீர் தன்கையில் நிறைந்து வழிந்த உடனே விண்ணிடத்தே நிமிர்ந்து நின்ற நெடியோனும் ஆகிய திருமால் போல் பேரொலி செய்கின்றதும் குளிர்ச்சி உடையதுமாகிய கடலின் நீரைப்பருகி வலப்பக்கமாக வானத்தே எழுந்து மலைகளைத் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டு உலகத்தை வளைத் தெழுந்த விரைந்து செல்லுதலையுடைய முகில் பெருமழை பெய்த சிறு பொழுதாகிய இழிந்த மாலைக் காலம் (1-6)’ என்று முல்லைப்பாட்டில் மழை பொழிவு உவமையுடன் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் நெடுநல்வாடையில் ‘உலகம் குளிரும்படி பருவந்தோறும் பொய்யாது மழை பொழிகின்ற முகில்கள் திரண்டு எழுந்து, அவை படிந்து கிடந்த மலையை வலப்பக்கமாகச் சூழ்ந்து மழையைப் பொழிந்தன (நெடு.1-2)’ என்று கார்காலத்தில் பெய்த புது மழையைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய கார்கால வருணனை எட்டுத்தொகைப் பாடல்களிலும் காணப்படுகின்றன என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பட்டினப்பாலையை எடுத்துக்கொள்வோம். அப்பாடல், ‘குற்றமில்லாத புகழினையுடைய வெள்ளி என்னும் மீன் தான் இயல்பாக நிற்கும் வட திசையின்கண் நில்லாமல் தென் திசையின்கண் நின்று வறகடமாயினும் மலையைத் தலையாகக் கொண்ட காவிரி வற்றாமல் ஓடும். அந்நீர் பாய்வதால் கழனிகளில் கரும்புகள் விளைந்து காணப்படும். அக்கரும்பினைக் காய்ச்சும் புகை எங்கும் பரவி நிற்கும். அங்கு உயரமாக விளைந்த நெற்கூடுகளின் நிழல்களில் எருமையின் கன்றுகள் உறங்கும். குளைகளையுடைய தென்னை, வாழை முதலிய காய்கறிகளும் அங்கு விளைந்து காணப்படும் (1-20)’ என்று இயற்கை சக்திகள் தம் செயலை மறப்பினும் காவிரி ஆறு பொன் கொழிக்கும் என்று காவிரி ஆற்றின் பெருமையைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.

மதுரைக்காஞ்சியும் இயற்கை வருணனையைப் பாடலின் தொடக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. அது பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது. ‘உலகம் உயர்ந்த அலைகளையும் அகன்ற நிலப்பரப்புகளையும் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் அது தேன் இறால் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் உயர்ந்த சிகரங்களையுடைய மலைகள் தோன்றிய பரப்பினையும் உடையது. காற்று வலப்பக்கமாக சுழன்று வீசவும் அசுவனி முதலான நட்சத்திரங்கள் நன்னெறியிலே செல்லவும் அவ்வாறே சூரிய சந்திரர்கள் தங்களின் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்யவும் இவ்வாறே வானம் தம் கடமையான மழைபெய்தலைச் செய்யும். அம்மழையால் திசைகள் எங்கும் பயிர்கள் செழித்து விளையும் (மது.கா.1-12)’ என்று இயற்கை சக்திகளான சூரியன், சந்திரன் முதலியன தம் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்கின்றன என்றும், அதனால் ஒரு விதை விதைத்தால் ஆயிரம் விதையாக அவை பல்கிப் பெருகுகின்றன என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

அதாவது, முல்லைப்பாட்டு மற்றும் நெடுநல்வாடை மழைப்பொழிவைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. இவ்விரு பாடல்களும் அகப்பாடல்களாக இருப்பதாலும், அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள கார்கால வருணனையை இயற்கை வருணனையாகக் கொள்ள இயலாது என்றாலும், மதுரைக்காஞ்சியிலும், பட்டினப்பாலையிலும் தொடக்கத்தில் இயற்கை வருணனை அமைந்துள்ளமையை நாம் தெளிவாக அறியமுடிகின்றது. மதுரைக்காஞ்சியில் இயற்கை சக்திகளான சூரியன் சந்திரன் முதலியன தம் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்ததால் பல்வித பயிர்கள் செழித்து விளைந்துள்ளன என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் பட்டினப்பாலையில் இயற்கை சக்திகள் தம் செயலை மறப்பினும் ‘காவிரி ஆறு பொன் கொழிக்கும்’ என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு இவ்விரு (மதுரைக்காஞ்சி, பட்டினப்பாலை) பாடல்களின் தொடக்கமும் இயற்கை வருணனைகளாகவே அமைந்துள்ளன. இந்த இயற்கை வருணனைகளின் வளர்ச்சியே சிலம்பில் மங்கல வாழ்த்திற்கு மூலமாக அல்லது அடிப்படையாக அமைந்தது எனலாம்.

தலைவன் - தலைவியின் செயல்பாடுகள்

சிலப்பதிகாரத்தில் தலைவன் - தலைவியாக விளங்கும் கோவலன் - கண்ணகியைப் பற்றிய அறிமுகம், அவர்களின் திருமணம், ஏழுக்கு மாளிகையில் அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தமை ஆகியவற்றைப் பற்றி விரிவாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய வரிவான வருணனைகளுக்கான தொடக்கம் பத்துப்பாட்டில் காணப்படுகின்றன.

தலைவன் - தலைவியின் அறிமுகம்

‘கண்ணகி, மழை போல் வாரி வழங்கும் கொடை வள்ளல் மாநாய்கன் எனும் பெருவணிகனின் குலம் தழைக்க வந்த பூங்கொடி போன்றவன். அவன் பன்னிரண்டு வயதுடைய அழகியதாமரையில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் போன்ற அழகிய தோற்றம் கொண்டவன்; அவளை ஊர்மக்கள் அருந்ததி நட்சத்திரம் போன்ற குறையில்லா நிறமுடைய குணக்குன்று என்று போற்றுவர். இக்கண்ணகி வாழும் அதே புகாரில் வாழ்பவன், சோழ மன்னனின் தலைமை குடிமகள் எனும் சிறப்பினைப் பெற்ற மாசாத்துவானின் மகனான கோவலன். அவன் வாணிகம் செய்ய பல நாடுகள் சென்று பெரும் பொருள் ஈட்டிய புகழுடையவன். கனிமொழிமாதன் இவன் இன்மொழிகேட்டு, அன்பால் இவனை ஆண்களில் சிறந்த செவ்வேள் என்று பாராட்டுவர் (சிலம்பு1:24-40) என்று சிலப்பதிகாரத்தில் தலைவன் தலைவியின் (கோவலன் - கண்ணகி) அறிமுகம் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய ஒரு அறிமுகம் பத்துப்பாட்டிலுள்ள பாடல்களில் விரிவாக கூறப்படவில்லை என்றாலும் அதற்கான தொடக்கம் அதில் அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

தலைவியை நோக்கி வரும் தலைவன் “எண்ணெய் தடவப்பெற்று, சுருண்ட நல்ல கருநிறம் அமைந்ததும், அகில், சந்தனம் போன்ற மணம் ஊட்டப்பட்டதுமான வண்டுகள் ஆரவாரம் செய்யும் தன்மை கொண்ட நீலமணியின் நிறத்தை ஒத்த கரிய பெரிய மயிரினையுடைய தலையில், நிலம், மலை, சுனை மரக்கொம்புகள் முதலிய இடங்களில் பூத்தப் பல்வேறு வண்ணங்கள் கொண்ட மலர்களால் ஆன மாலையினை அணிந்த தலைவன் எங்களை நோக்கி வந்தான். அவன் அசோக மரத் தளிர்னை ஒரு காதில் சொருகியிருந்தான். அது தோள் வரை கிடந்து அசைந்தது. மார்பிலே சந்தனத்தைப் பூசியிருந்தான். முன்கையிலே சிறந்த வில்லினை ஏந்தி, அம்புகளை ஆராய்ந்து பிடித்திருந்தான். பொன்னாலான வீரக் கழலணிந்திருந்தான். அக்கழல் அவன் அடியெடுத்து வைக்குந்தோறும் ஏறி இறங்கி அசைந்தது. அவன் காண்பதற்கு முருகன் போன்று காட்சியளித்தான் (குறிஞ்சி.107-127)” என்று (தோழியின் கூற்றாக) வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிஞ்சிப்பாட்டில் வருணிக்கப்பட்டுள்ள இந்தத் தலைவனின் வருணனையே சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் - கண்ணகியின் விரிவான அறிமுகத்திற்கு வாயிலாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

திருமணம்

‘மாநாய்கனின் மகளாகிய கண்ணகியையும், மசாத்துவானின் மகளாகிய கோவலனையும்; ஒரு நல்ல நாளில் மணமக்களாக நிச்சயித்தனர். பின்னர் பல்வித இசைக்கருவிகள் முழங்க கோவலன் கண்ணகியின் திருமணம் முதுமறையோன் கூறிய விதிப்படி (தீவலம்) நடைபெற்றது. அத்திருமணத்திற்கு வந்தவர்கள் மணமக்களை மணமாற வாழ்த்திச் சென்றனர் (சிலம்பு.1:40-65)” என்று சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் - கண்ணகிக்கு திருமணம் நடைபெற்றது பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. பத்துப்பாட்டிலுள்ள பாடல்களில் தலைவன் தலைவிக்கு இடையே நடைபெற்ற திருமணத்தைப் பற்றிக் கூறப்படவில்லை. ஆனால் குறிஞ்சிப்பாட்டில் மட்டும் விதிவிலக்காக ‘யானும் தலைவனும் கடத்தற்கு அரிய என் தந்தையின் அரிய காவலை மீறி கொண்ட களவு மணம் இது (குறிஞ்சி.16-17)” என்று தலைவன் - தலைவிக்கு நடைபெற்ற களவு மணம் பற்றித் தலைவி கூற்றாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சங்கப் பாடல்களில் களவிற்குப் பிறகே திருமணம் என்பது ஒரு வரம்பாக இருந்துள்ளது. அந்த வரைமுறையிலிருந்து மாறுபட்டு பெரியோர்களால் பார்த்து செய்யப்பட்ட களவு அல்லாத ஒரு திருமண வாழ்க்கை சிலம்பில் அறிமுகமாகின்றது.

ஏழுக்கு மாளிகை

‘பெருங்குடியில் பிறந்த குவளை மலர் போன்ற கண்ணகியும், துருவ நட்சத்திரம் போல் விளங்கிய அவன் கணவன் கோவலனும் வானுலகத் தச்சனே வந்து செய்தமைத்தது போன்று விளங்கிய, மாணிக்கக் கால்கள் அமைந்த கட்டிலின்மேல் எழுநிலை மாடத்தின் கீழ் ஒரு மாடத்தில் இனிதே இன்புற்றிருந்தனர். அவர்கள் பார்ப்பதற்கு ரதியும் மன்மதனும் போல் காட்சியளித்தனர். அவர்களிருவரும் இணைந்திருந்த காட்சி, பெருங்கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகைப் பகலிலும் இரவிலும் ஒளியூட்டி மகிழ்விக்கும் சூரியனும் சந்திரனும் ஓரிடத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருந்த காட்சி போல் இருந்தது (சிலம்பு.2:14-27)” என்று காப்பியத்தின் தலைவன் தலைவியாகிய கோவலன், கண்ணகி ஏழுக்கு மாளிகையில் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்த தன்மையைப் பற்றிச் சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஒரு வருணனை பத்துப்பாட்டிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

தலைவன் வருகையை எதிர்பார்த்திருந்த தலைவி அவன் குறித்துச் சென்ற காலம் கடந்தும் அவன் வாராமமையால் மிகவும் வருத்தமடைந்தான். “தன் மனக்கட்டுப்பாட்டினை அழந்து, தனிமையில் வருந்தினான். பின்னர், இங்ஙனம் பிரிந்தாலன்றி அரசியல் நிகழாது போலமு; என்றும் தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டான். கழலும் வளையல்களைச் செறித்துக் கொண்டான் மீண்டும் மயங்கினான். பெருமூச்சுவிட்டான். அம்பு தைத்த மயில்போல் நடுங்கினான். மீண்டும் அணிகலன்கள் நெகிழப்பெற்றன. தனக்குரிய இடம் எல்லாம் பொன்னாலும் மணியாலும் சிறப்புப் பெற்று உயர்ந்து விளங்கியது ஏழடுக்கு மாளிகை. அங்குப் பாவை விளக்கு ஏந்தி நின்ற தகனியில் பெரியதாய் விளக்குச்சுடர் நின்று எரிந்துகொண்டிருந்தது. அதன்கண் கூடல் வாய்களினின்று சொரியும் பெரிய வாய்த்திரண்ட மழைநீர் அருவி போல் விழ, அதன் இனிய பல இசையாகிய ஓசையைக் கூர்ந்து செவி கொடுத்துக் கேட்டுத் தன் மனக்கருத்தை வேறொன்றில் செலுத்திக் கிடந்தான் (முல்.83-88)” என்று ஏழடுக்கு மாளிகையில் வீற்றிருந்த தலைவி, தலைவனின் பிரிவை நினைத்து வருந்திக்கொண்டிருக்கும் துயரக் காட்சியை விவரிக்கிறது முல்லைப்பாட்டு. இதன்மூலம் தலைவனுடன் சேர்ந்திருந்த காலத்தில் தலைவி ஏழடுக்கு மாளிகையில் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்திருப்பான் என்பது புலனாகின்றது. இந்நிகழ்வே சிலப்பதிகாரத்தின் தலைவன் - தலைவி ஏழடுக்கு மாளிகையில் இருந்த காட்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது எனலாம்.

தலைவன் - தலைவியைப் புகழ்தல்

அழகு மலர்மாலை போல் விளங்கிய கண்ணகியுடன் கூடி இல்லறம் நடத்தி வந்த கோவலன், ‘பாற்கடலில் திருமகளுடன் பிறந்த பிறைநிலவை நெற்றித் திருநுதலாகப் பெற்றவனே! அருபியான மன்மதன், நீ என்னோடு போரிட்டு வெல்ல வேண்டும் என்பதற்காகவே தன்னுடைய கரும்புவில்லை உன் விற்புருவம் ஆக இருக்கவிட்டு விட்டானோ? தேவர்க்கரசன் இந்திரன், வானுலகைக் காக்கக் கைக்கொண்ட வச்சிரப்படையையே உன் இடையாக இருக்க விட்டுவிட்டானோ? முருகப் பெருமானுக்கு என்னுடன் போரிட எந்தவித காரணமும் இல்லை என்றாலும் என்னை வெல்ல வேண்டுமென்றே தன்னுடைய ஒளிபொருந்திய வேற்படையை உன்னிரு கண்களிலும் பொருந்த செய்துவிட்டானோ. நீலமணிக் கழுத்தும், நெடுந்தோகையும் உடைய கோல மயில்கள் உன் சாயலைக் கண்டு நாணிக்காட்டுக்குள் புகுந்து கொண்டன. அழகிய நெற்றியை உடைய பெண்ணே! உன்னுடைய அழகிய நடையைக் கண்டு அன்னப்பறவை நீர் நிறைந்த தடாகத்தில் உள்ள மலர்களுக்கு இடையே சென்று மறைந்து கொண்டது. சின்னஞ்சிறு பச்சைக் கிளியும் கூட உன் பேச்சுக்குத் தோற்றுப்போனது. குழலும், யாழும், அமிழ்தொடு சேர்த்துக் கலந்தது போல் இனிக்கும் உன்னுடைய மழலைப் பேச்சுக்கு முன்னே தாங்கள் தோற்றுப் போனதை எண்ணி அவை வருந்தி நிற்கின்றன. அத்தகைய அழகு நடையிலும் ஆரணங்கே! உன்னுடைய மலர்க்கையை விட்டுப்பிரியாது என்றும் இணைந்து மகிழ்ந்திருக்கும் இனிமை உடையன என்னுடைய கைகள். இத்தகைய அழகு நிறைந்த உன்னுடைய மேனியில் குறையற்ற மங்கல அணி இருக்க ஏன் பிற மணிகளை வீணாகச் சூட்டுகின்றனர். உன் கூந்தலில் சில மலர்களைச் சூட்டினால் போதாதா? ஏன் வீணாக அழகிய பெரிய மாலைகளைச் சூட்டுகின்றனர். உன்னுடைய மார்பில் தொய்யில் கொடி எழுதினால் போதுமே. ஏன் பெரிய முத்துமாலை ஒன்றையும் சூட்டி உள்ளனர். இதனால் உன் நிலா முகத்தில் முத்து வியர்வை அரும்ப மெல்லிடையே இருந்த அணிகளின் பாரம் தாங்காது வாடி வருந்துகிறது. ‘மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே .. .’ (சிலம்பு.2:73-80) என்று கோவலன் கண்ணகியின் அழகினைப் பலவாறு புகழ்ந்து பாராட்டுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஒரு வருணிப்பு பத்துப்பாட்டிலுள்ள குறிஞ்சிப்பாட்டில் இடம்பெற்றுள்ளது.

குறிஞ்சிப்பாட்டில் தலைவியை விரும்பிய தலைவன், தலைவி தன்னை வரைந்துகொண்டு இல்லறம் நடத்த விரும்பினான் என நினைத்து பின் வருமாறு கூறலானான். ‘விழாக்காலத்தின் போது வருவார்க்கு எல்லாம் அளவின்றி உண்பிக்கின்ற செல்வத்தையுடையது நம் இல்லம். அது எப்போதும் ஈகைக்குச் சிறந்த வாயிலையுடையது. நீ அங்கு வந்து பலரும் உண்ணுபடி செய்வாய். அச்சோறு பசிய சமைத்த நிணத்தோடு கூடியதும், நெய் மிக்கதும் ஆகிய உணவாகும். அதனை அவ்வாறு வந்தவர்க்கு நீ இடுதலால் குற்றமில்லாத உயர் குடிப்பிறந்த உயர்ந்தோர் தம் சுற்றத்தோடு வந்து விருந்துண்டு செல்வர். அவர்கள் சென்றபின் எஞ்சிய அடிசிலை பெருந்தகையாளே! நீ இடுவதும் நான் உண்பதும் உயர்ந்தோர் செயலாகும் (குறிஞ்சி.200-208)” என்று பத்துப்பாட்டில் தலைவன் தலைவியின் பண்புகளைப் பற்றி புகழ்ந்து கூறுகின்றான். இது சிலம்பில் உள்ளது போன்று தலைவியின் வடிவவருணனையாக அமையாவிட்டாலும் அதற்கு ஒரு படிமேல் சென்று அவளுடைய பண்பினை சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஒரு பண்பு சிலம்பிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. அது,

“அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணர் ஓம்பலும்

துறவோர் எதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின்

விருந்தெதிர் கோடலும்”(சிலம்பு.16.71-73)

என்ற கண்ணகியின் கூற்றின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

இவ்வாறு தலைவன் - தலைவியின் அறிமுகம், ஏழுக்கு மாளிகையில் அவர்கள் வீற்றிருத்தல், தலைவன் தலைவியைப் புகழ்தல் முதலியவைப் பத்துப்பாட்டிலும், சிலப்பதிகாரத்திலும் ஏறக்குறைய ஒரே தன்மையில் அமைந்துள்ளமையை அறியமுடிகின்றது.

அந்திமாலை சிறப்பு

‘விரிந்த தன் ஒளிக்கதிர்களால் உலகிற்கு உயிரளித்துக் காத்து வருகின்ற ஒற்றைச் சக்கரத்தேர் ஏறிவருகின்ற வலிமையுடைய கதிரவனைக் காணவில்லை. அழகிய வானத்தில் தன் வெண்முத்து ஒளிவீசிவரும் நிலவுச் செல்வம் எங்கு போய் ஒளிந்தது என்றும் தெரியவில்லை. அவை இரண்டும் உதிக்கும் திரைமுகம் நோக்கி தனது அழகிய கண்கள் சிந்தி உடல் எல்லாம் வியர்க்க, நீலக் கடலையே ஆடையாக உடுத்திய நில மடந்தை (பொன்மாலைப் பொழுது) வருத்தமுற்றுக் கொண்டிருந்தது (சிலம்பு.4:1-8) என்று சிலப்பதிகாரத்தில் அந்திமாலை சிறப்பு வகு வகுணிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய வருணனை பத்துப்பாட்டிலுள்ள குறிஞ்சிப்பாட்டில் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது. ‘பல கதிர்களையுடைய ஞாயிறு தான் ஊர்ந்து செல்லும் ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரோடு தன் ஒளி மறையும்படி மேற்கு மலையில் மறைந்தது. மான் கூட்டம் மரத்தடிகளில் வந்து கூடின. பசுவினுடைய கூட்டம் தம் கன்றுகளை அழைத்தவாறு ஊர் மன்றங்களில் புகுந்தன. ஆண் அன்றில் பறவைகள் பனைமரத்திலுள்ள தம் பெடையை அகவி அழைத்தன. பாம்பு இரைதேடும் பொருட்டுத் தம்பாலுள்ள மாணிக்கத்தை உமிழ்ந்தன. ஆங்காங்குள்ள இடையர்கள் ஆம்பல் என்னும் பண்ணினை எழுப்பினர். ஆம்பல் மலர்கள் தம் இதழ்களை அவிழ்த்து மலர்ந்தன. செல்வம் நிறைந்த இல்லங்களில் மகளிர் சுடரைப் பொருத்தி விளக்கை ஏற்றி வழிபட்டனர். அந்தணர் தம் அந்திக் கடனை ஆற்றினர். கானவர்கள் பரண்களின் மேல் தீக்கோல்களை மூட்டினர். மேகங்கள் பெரிய மலைச் சிகரங்களைச் சூழ்ந்து கருத்தன. காட்டிலுள்ள விலங்குகள் ‘கல்’ என்னும் ஆரவாரத்தினால் ஒன்றையொன்று அழைத்தன. பகைவர் மீது மிகச் சினந்து போர் மேற்செல்லும் வேந்தனைப்போல் அந்திமாலையானது விரைந்து வந்தது (குறிஞ்சி.215-230)”

கோவலர்களின் செயல்பாடுகளும்- மகளிர் விளக்கேற்றுதலும்

அந்திமாலைப் பொழுதில் ‘புல்லாங்குழலில் முல்லைப் பண்ணை மீட்டியவாறே கோவலர் ஆநிரைகளோடு வீடுதிரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது மலர்ந்த முல்லைப் பூக்களில் தேனுண்ண மொய்க்கும் வண்டுகளை அப்புறம் விலகிச் செல்ல வைப்பது போல, வீசுகின்ற தென்றல் காற்று அந்த முல்லை மலர்களின் மணத்தை வாரிவந்து வீதி எல்லாம் பரவச் செய்தது. அழகு ஒளிரும் வளையல் அணிந்த பெண்கள் வீடுகளில் விளக்கேற்றிக்கொண்டிருந்தனர். அந்நேரத்தில் முறையாக வரி செலுத்தி வாழுகின்ற நல்ல குடிமக்கள் தலைமேல் கைவைத்து வருந்தி அழ, தீக்குணம் கொண்ட அரசன் இல்லாத வேளையில், அந்நாட்டில் புகுந்து பகைஅரசன் அதைத் தன் வசமாக்கிக் கொள்வதைப் போல, தனது வாழ்க்கைத் துணையாக இருந்த கணவரைப் பிரிந்த மகளிர் மாலையில் தனிமைத் துயரில் வருந்த, கணவனுடன் இருந்த மகளிர் அதே அந்தி மாலைப் போதில் கணவனுடன் கூடி இன்புற்றிருந்தனர் (சிலம்பு.4:9-20)” என்று சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலர்களின் செயல்பாடுகள், மாலை நேரத்தில் மகளிர் விளக்கேற்றுதல் ஆகியவற்றைப் பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய வருணனை பத்துப்பாட்டிலுள்ள முல்லைப்பாட்டு மற்றும் நெடுநல்வடையிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. முல்லைப்பாட்டில் ‘இடையர் குலமகள் குளிரால் நடுங்கிய தன்தோள்களின் மேல் கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு நின்றிருந்தாள் (முல்.13-15)” என்று கோவலரின் செயல்பாடும், ‘அரசன் தங்கியுள்ள படைவீட்டில்; குறிய தொடியை அணிந்த முன்கையினையும், கூந்தல் அசைந்து கிடக்கின்ற அழகிய சிறிய முதுகினையும், திண்ணிய பிடியினையுடைய வாளை வரிந்து கட்டின கச்சிலே அணிந்தவருமாகிய மகளிர், இரவுப் பொழுதைப் பகல் பொழுதாக்கும் தன்மையில் பாவை விளக்குகளில் நெய்யை வேண்டும் அளவு வார்த்து விளக்குகளைச் சுடர்விட்டு எரியுமாறு செய்து கொண்டிருந்தனர் (முல்.45-49)” என்று மகளிர் விளக்கேற்றும் முறையும் பற்றி அழகாக வகுணிக்கப்பட்டுள்ளன.

நெடுநல்வடையில் ‘கோவலர்கள் பெருமழை காரணமாக அந்நிலத்தை விட்டு மேடான நிலத்தை நோக்கி தம்மிடம் உள்ள பசு, எருமை, ஆடு முதலியவற்றுடன் சென்றனர். அவர்களின் உடல் குளிரால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தன. அக்குளிரின் கொடுமையைத் தாங்கிக்கொள்ள இயலாமல் அவ்விடையர்கள் பலரும் ஒன்று கூடி நெருங்கியிருந்ததுடன், நெருப்பினைக் கொண்டு குளிரைப் போக்கிக்கொள்ள முயன்றனர். ஆயினும் குளிர்முகியால் அவர்களுடைய பற்கள் பறை கொட்டின (நெடு.1-8)” என்று கோவலர்களின் செயல்பாடுகள் பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அதனைத் தொடர்ந்து ‘இளம் பெண்டிர் மாலைப் பொழுது வந்தது எனத் திரிகளை இரும்பு விளக்கில் இட்டனர். நெய்வார்த்து கொளுத்தினர். நெல்லையும் மலர்களையும் தூவித் தம் இல்லத் தெய்வத்தை கைகுவித்து வணங்கினர் (நெடு.36-44).

யவனர்; அழகு பெறப்பண்ணின வேலைப்பாடு அமைந்த மாட்சிமை அமைந்த பாவை, தன் கையில் ஏந்தியிருக்கின்ற அழகிய அகல் நிறையும்படி பெரிய திரியை இட்டனர். பின்னர் அதில் நெய்யை வார்த்தனர். நெய்வற்றி ஒளி மங்கும் காலத்துத் தூண்டுதலும் நெய் வார்த்தலும் செய்து எல்லா இடங்களிலும் இருள் நீங்கச் செய்தனர் (நெடு.101-103)” என்று மகளிர் விளக்கேற்றும் முறை மற்றும் தெய்வத்தை வணங்குதல் ஆகியன அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தலைவன் தலைவியின் - மகிழ்ச்சி

‘பிறை நிலவாகத் தோன்றுகின்ற பாண்டியர் குல முதல்வனான சந்திரன், மாலைப்பொழுது தருகின்ற துன்பங்களை எல்லாம் துரத்தி, எங்கும் தன் பால்நிலவொளியைப் பாயவிட்டான். நச்சத்திரங்களின் தலைவனான வெள்ளியின் ஒளியும் அந்நேரத்தில் புகாரில் புகுந்தது. வீட்டில் படர்ந்து வளர்ந்த முல்லையோடு மல்லியும் இன்னும் பலவகை மலர்களும் தூவிய அழகிய பஞ்சணையில் கோவலனும் மாதவியும் வீற்றிருந்தனர். மாதவி சிவந்த ஆடையும், ஆடைமேல் பவழ வடமேகலையும் அணிந்திருந்தாள். இருவரும் ஒருவரையொருவர் கட்டித்தழுவியும் மாறி மாறி ஊடியும், கூடியும் இன்புற்றிருந்தனர் (சிலம்பு.4:21-34)” என்று சிலப்பதிகாரத்தில் கோலனும் மாதவியும் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்த நிலை மிகவும் அழகாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு தலைவன் தலைவி மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பதைப் பற்றிக் குறிஞ்சிப்பாட்டிலும் அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் விவரம் வருமாறு. ‘காட்டில் யாரும் அறியாமல் களவு மணம் புரிந்துகொண்ட தலைவனும் தலைவியும் இன்பத்தில் ஈடுபட்டனர். அந்த அரிய காட்டினிடத்தே நிகழ்ந்த அக்களிதருது புணர்ச்சியை, வானின்கண் உறையும் தேவர்களும் வந்து தங்குவதான பூக்கள் நிறைந்த சோலையின்கண் அன்று எஞ்சிய பகற் பொழுதையெல்லாம் தங்கி மகிழ்ச்சியுடன் கழித்தனர் (குறிஞ்சி.200-214)” இந்த தலை தலைவியின் களவு இன்பக் காட்சியே சிலம்பின் கோவலன் மாதவி இன்பக் காட்சிக்கு வாயிலாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

பிற மகளிர் பெற்ற மகிழ்ச்சி, தலைவியின் (கண்ணகியின்) துயரம், நகர வருணனை, வழி வருணனைகள், நகரவருணனை எனப் பலக் கூறுகள் இரண்டிலும் நெருக்கமான உறவுடையனவாக உள்ளன. இவற்றில் (மது.கா.254-326) வரிகளில் கூறப்பட்டுள்ள நிலவளம் முறையே மருத நிலவளம் - வலைஞர்கள் பெரிய மீன்களைக் கொண்டு வந்து விற்பர். அவர்கள் மீன்களைக் கொள்வதினால் மருத நிலத்தின்கண் ஓசைகள் ஏற்படும். மேலும் அந்நிலத்தில் கரும்பாலைகளின் ஓசையும், கள்ளுண்ட உழவர்கள் மாடுகளை நிலத்தின் கண் செலுத்தும் ஓசையும், நெல்லினை அறுவடை செய்யும் ஓசைகளும் எங்கும் கேட்கும். இவ்வளவு வளம் நிறைந்தது அம்மருத நிலம் (மது.கா.254-262), முல்லை நில வளம் - முற்றி விளைந்துள்ள எள்ளின் இளங்காய்கள் கருமை நிறம் எய்தவும், கரிய தாளினையுடைய வரகின் கதிர்கள் முற்றி ஈரம் புலரவும், ஆழமான குதிர்களில் அழகிய மணிகள் கிடந்து ஒளிவிடவும், ஆண்மான்கள் தம் பெண் மான்களுடன் இணைந்து துள்ளி விளையாடாமல் நிற்கவும், ஒளிகளையுடைய கொன்ற மலர்கள் அழகுடன் விளங்கவும், ஒப்பனை செய்ய வல்ல வேல்மகன் செய்த வெறிக் கூத்தாடும் களத்தை ஒத்ததாக இருந்தது அம்முல்லைக் காட்டின் அழகு தோற்றம் (மது.கா.262-285), குறிஞ்சி நிலவளம் - நறுமணமிக்க அகில், சந்தனம், போன்றவையும் நெல், கடுகு, போன்றவையும் இஞ்சி, மஞ்சள், பசிய மிளகு போன்றனவும் கல் தரையினில் குவிக்கப்பட்டிருந்தன.

இத்தகைய வளமிக்க குறிஞ்சி நிலத்தில் திணையைக் காக்கின்றவரின் ஆரவாரம், காட்டுப்பசுவினை ஓட்டுகின்றவரின் ஆரவாரம், ஆண்பன்றிகளைக் கொன்றதனால் உண்டான ஆரவாரம், வேங்கையின் பூக்களைக் கண்டு புலிபுலி எனக் கூறும் ஆரவாரம், இத்தகைய ஆரவாரத்தோடு வெள்ளிய அருவி ஏற்படுத்தும் ஆரவாரமும் சேர்ந்து ஒலிக்கிறது (மது.கா.286-301), பாலை நில வளம் - மூங்கிலின் பசுமையான புதர் எரிந்து சாம்பலானதால் யானைகள் மேய்வதற்கு வேறிடம் தேடிச் செல்ல ஆரம்பித்தன. அவ்விடம் அழகு கெட்டு ஊகம் புல் உலர்ந்து வைக்கோல் போல் காணப்பட்டன. அங்குள்ள குகைகள் குறாவளியை முகந்து கொள்வதனால் காற்று மிகுந்து கடல் போல் ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தையுடைய அப்பகுதியில் இலைகளையும் தளிர்களையும் கொண்டு வேயப்பட்ட குழலில், மான் தோலாகிய படுக்கையினையும், தழைகள் கட்டப்பட்ட கண்ணியினையும் கடிய சொல்லினையும் உடைய இளைஞர்கள் வில்களைக் கையிற்கொண்டு வழிகள் சந்திக்கும் இடங்களில் ஆறலைக் கள்வர்கள் வாராமல் காத்து நின்றனர் (மது.கா.302-314), நெய்தல் நிலவளம் - முழங்கும் கடல் தந்த ஒளிவிளங்கும் முத்துக்களும், அங்கு விளையும் வெள்ளிய உப்புக்களும் மலைபோல் காட்சியளிக்கும். வலிமையினையுடைய வலைஞர்கள் மீன்களை அருத்த துடியின் கண் போன்ற துண்டங்களும், யவனர் முதலானோர் கொண்டு வந்த குதிரைகளும், அங்கு மிகுதியாகக் காணப்படும் (மது.கா.314-326) (இவ்வாறான பிற நெய்தல் உரிப் பொருளுடன் பிற வளங்களும் அங்குச் சிறந்து காணப்படும்) எனக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை பற்றி கூறப்பட்டுள்ளன.

இவ்வைந்து நிலங்களும் அடுத்தடுத்து அமையாத சூழலில் இவ்வாறு புலவர் பாடியுள்ளார். இது புலவரின் உயர்வு நவீனசியாகும். மதுரைக்காஞ்சியில் இடம்பெற்றுள்ள இந்த வருணனை சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள காலம் பற்றி வருணனைக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது மேற்கண்ட விளக்கங்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

முடிவுரை

மேற்கண்ட விளக்கங்களிலிருந்து பத்துப்பாட்டிலுள்ள பாடல்களின் தொடர்ச்சியானது, சிலப்பதிகாரத்தின் முதல் 15 காதைகள்வரை அமைந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. அது பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

- பட்டினப்பாலை மற்றும் மதுரைக்காஞ்சியின் இயற்கை வருணனைகள் சிலப்பதிகாரத்தின் முதல் காதையான மங்கல வாழ்த்துப் பாடலுக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன.
- குறிஞ்சிப்பாட்டு, முல்லைப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை ஆகியவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள அகச் செய்திகள் சிலப்பதிகாரத்தின் மனையறம்படுத்த காதைக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன.
- முல்லைப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, ஆகியவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள மாலைக்கால வருணனைகள், தலைவன் தலைவியரின் காதல் நிகழ்வுகள் மற்றும் பட்டினப்பாலை, மதுரைக்காஞ்சியில் கூறப்பட்டுள்ள நகரிலுள்ள பெண்களின் செயல்பாடுகள் ஆகியவை சிலப்பதிகாரத்தின் அந்திமாலை சிறப்புச்செய் காதைக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன.
- பட்டினப்பாலையில் புகார் நகரின் அழகிய தோற்றத்தினைப் பற்றியும், அந்நகரிலுள்ள வீதிகள், மாளிகைகள், கொடிகள், அங்காடிகள் முதலியவற்றினைப் பற்றியும் விரிவாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நகர வருணனையே சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள இந்திரவிழாவூரெடுத்த காதைக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது
- சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை ஆகிய மூன்று பாடல்களிலும்; கூறப்பட்டுள்ள வழிவருணனைகள் புவியியல் அமைப்பில் உள்ளது போன்றே முறையாக அமைந்துள்ளன. இவ்வழி வருணனைகளே சிலப்பதிகாரத்தில் புகாரிலிருந்து மதுரைக்குப் பயணம் மேற்கொள்ளும் கோவலன் கண்ணகியின் வழிப்பயண வருணனைகளுக்கு (நாடுகாண் காதை, காடுகாண்காதை, வேட்டுவரி, புறஞ்சேரியிறுத்த காதை) அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன.
- மதுரைக் காஞ்சியில் கூறப்பட்டுள்ள மதுரை நகரின் அகழிலிருந்து தொடங்கி, நாளங்காடி, பலவகைக் கொடிகள், நகரின் பிற காட்சிகள், பௌத்த, அந்தண, அமண பள்ளிகள், அறமும் - நீதியும், பல்வேறு ஒலிகள், மகளிரின் செயல்கள், மறவரின் செயல்கள், கருவுற்றமகளிரின் செயல்கள், வெறியாட்டும் ஆரவாரமும், நள்ளிரவில் மதுரை, வைகறைப் பொழுது முதலிய மதுரை நகரின் பல்வேறு காட்சிகளே (687-699) சிலப்பதிகாரத்தின் ஊர்காண் காதை மற்றும் அடைக்கலக்காதைக்கு (அடைக்கலக்காதையின் முதல் பத்து வரிகள் வரை) அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன.
- ஆக இவ்விரு நூல்களையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்ததில் பத்துப்பாட்டு சிலம்பின் வளர்ச்சியில் பெரும்பங்கு வகிப்பது புலனாகின்றது. அதாவது, சிலம்பின் முதல் பதினைந்து காதைகளில் பத்துப்பாட்டின் உறவு அமைந்திருப்பது நன்கு புலனாகின்றது.
- இதன் மூலம் எட்டுத்தொகைப் பாடல்களுக்கும் சிலப்பதிகாரத்திற்கும் இடையேயான இலக்கிய வளர்ச்சி பெற்ற பாடல்களாகப் பத்துப்பாட்டுகள் அமைந்துள்ளன என்ற கார்த்தகேச சிவத்தம்பி முதலிய தற்கால அறிஞர்களின் கருத்து உறுதிபடுத்தப்படுகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. இராமமூர்த்தி, எஸ்., தமிழ் இலக்கியங்கள் கட்டவிழ்ப்பும் கட்டமைப்பும், பதிப்பு-1, காவ்யா, சென்னை, 2005.
2. இராசமாணிக்கனார், டாக்டர் மா., பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1970.
3. கைலாசபதி, க., தமிழ் வீரநிலைக்கவிதைகள், குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை, 2006.
4. சிவத்தம்பி, கா., தமிழின் கவிதையியல், குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை, 2007.
5. சிவத்தம்பி, கா., தொல்காப்பியமும் கவிதையியலும், குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை, 2007.
6. தமிழண்ணல், முனைவர்., குறிஞ்சிப்பாட்டு இலக்கியத் திறனாய்வு விளக்கம், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 1961.
7. மோகன் முனைவர் இரா.,(பதி.பா), பத்துப் பாட்டு மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிட், சென்னை .

Funding

No funding was received for conducting this study.

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

